



نام درس: دناى اديب

نام دبیر: غزاله صادق زاده

مبحث: حافظ(غزل ۱)

مقطع: دبستان و متوسطه ۱ پایه: چهارم تا هشتم





ای فروغِ ماهِ حُسن، از روی رخشان شما
عزم دیدار تو دارد جانِ بر لب آمده
کس به دور نرگست طرفی نبست از عافیت
بخت خواب آلود ما بیدار خواهد شد مگر
با صبا همراه بفرست از رخت گل دسته‌ای
عمرتان باد و مراد ای ساقیانِ بزمِ جم

آبروی خوبی از چاه زَن‌خداں شما
باز گردد یا بر آید؟ چیست فرمان شما؟
به که نفروشدن مستوری به مستان شما
زان که زد بر دیده آبی، روی رخشان شما
بو که بویی بشنویم از خاک بستان شما
گر چه جام ما نشد پُر می به دوران شما





زینهار ای دوستان جان من و جان شما
خاطر مجموع ما، زلف پریشان شما
کاندر این ره کشته بسیارند، قربان شما
روزی ما باد لعل شگرافشان شما
کای سر حق ناشناسان گوی چوگان شما
بنده ی شاه شماییم و ثناخوان شما
تا ببوسم همچو اختر خاک ایوان شما

دل خرابی می کند، دلدار را آگه کنید
کی دهد دست این غرض یا رب که همدستان شوند
دور دار از خاک و خون دامن، چو بر ما بگذری
می کند حافظ دعایی، بشنو، آمینی بگو
ای صبا با ساکنان شهر یزد از ما بگو
گر چه دوریم از بساط قرب، همت دور نیست
ای شهنشاه بلند اختر، خدا را همتی





شرح واژگان و دشواری ها

حُسن: زیبایی	رخشان: روشن و درخشان	زَنخدان: چانه	عزم: اراده
طَرَف: چشم	طرف بستن: فایده بردن	عافیت: سلامتی	مستوری: پوشیدگی
مستان: استعاره از چشمان		مگر: در این جا یعنی همانا، به راستی	
صبا: باد شمالی	بو که: به امید آن که	مراد: آرزو	بزم: جشن و مهمانی
جم: جمشید، پادشاهی	ساقیان: شراب دهندگان	غرض: مراد و آرزو و هدف	
همدستان: همداستان، همراه	لعل شکرافشان: لب سرخ	گوی در چوگان داشتن: کنایه از تسلط	
قرب: نزدیکی	اختر: ستاره		



درک مطلب

۱- حافظ در بیت ۱۰ چه دعایی می کند؟

۲- حافظ در مصرع آخر از چه آرایه های ادبی بهره برده است؟





مجمع آموزشی هوشمند خدیجه کبری (س)

www.kksec.org

<https://instagram.com/khadijekobra1368>